

Gang modsatte det socialdemokratiske Parti sig den Ordning, at der skulde komme en Automat paa Maksimalkaksten. Der blev i de Udvalgsforhandlinger, der fandt Sted, og hvor der var tilkaldt Ekspertes paa Arbejdsløshedsomraadet udefra, fra Arbejdsløshedskasserne udtrykkelig sagt, at man kunde ikke have den Ordning med en automatisk faldende Skala, thi det vilde volde for stort Besvær, rent praktisk, for Kasserne, og for den Betragtning bøjede vi os og sagde: Saa gaar vi fra det, men saa maa vi have en Revisionsbestemmelse ind, hvad vi ogsaa fik.

Jeg kan ikke give det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) Ret i, at man ikke skulde kunne ændre en Lovbestemmelse, fordi man har opnaaet Enighed om den, saaledes som det ærede Medlem vil paastaa. Jeg har sagt tidligere, og jeg skal gentage her, at den Betragtning maa jeg ganske afvise. Hvis Bestemmelserne viser sig ufyldstgørende, som det desuden er erkendt fra alle Partiers Side, maa man have Ret til at ændre dem, saa at Loven kan virke i den Hensigt, hvori den er givet.

Jeg vil gerne støtte det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) i, at Kontrollkortene opbevares hos Arbejdsgiveren, hvis man kan naa en passende Ordning i saa Henseende, og jeg kan ikke forstaa, at der fra Socialdemokratiets Side er saa megen Modstand derimod, thi i Praksis har det været gennemført ved flere Kasser. Det var jo gennemført, blev det oplyst under Lovforslagets Behandling i 1921, for Skibsvarftsarbejderes og Havnearbejderes Vedkommende, og siden den Tid har vi i den By, jeg er fra, Odense, ved det Arbejde, som er udført for Hjælpekassens Regning, haft det selysamme gennemført: at Kortene opbevares hos Entreprenøren. At det skulde være en principiel Umulighed, forstaaer jeg ikke, og jeg forstaaer ikke, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at gennemføre den nemmeste og bedste Ordning med Hensyn til Kontrollkortene.

Martin Olsen: Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) mente at maatte herop igen for at gentage noget af det, han har sagt mange Gange før. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg har imødegaaet det ogsaa ved tidligere Behandlinger, og jeg er ikke saa stor en Elsker af at høre mig selv tale, at jeg bryder mig om at gentage det mere. Jeg har gendrevet denne mærkværdige Paastand, at vi maatte kunne indføre den Ordning med Hensyn til Kortene, Havnearbejderne har,

og det skal jeg ikke gøre igen. Jeg har paavist, hvorfor den er indført, at det ikke saa meget er af Hensyn til Kontrollen med Arbejdsløshedsunderstøttelsen som af Hensyn til, at de paagældende kunde faa Pengeunderstøttelse af Hjælpekassen; naar de fik en Paategning om, hvor meget de havde fortjent i den Tid. Disse Kort faar ingen praktisk Betydning i andre Fag.

Det ærede Medlem sagde noget, som forundrede mig i høj Grad, nemlig at Prisniveau og Lønniveau var forskellige Ting. I denne Forbindelse undrer det mig, det bliver sagt, for det er ikke det offentlige Pristal, det her drejer sig om. For saa vidt jeg har brugt det i de statistiske Oplysninger, jeg fremkom med forleden Dag, var det som en yderligere Bekræftelse af, at det nuværende Maksimum maa være passende, men jeg har hævdet, at det, der var Forslag om i 1907, da man endelig fik Arbejdsløshedskasserne, var, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke maatte komme saa højt op, at den kom i Nærheden af Fortjenesten. Derfor satte man Maksimumsgrænsen ved de to Trediedele af Lønnen, og derfor satte man 2 Kr., for saa vidste man, at man ikke kom op over de to Trediedele. Det er derfor ganske berettiget, naar man siger, at Maksimumsunderstøttelsen bør følge Lønniveauet for at undgaa den Fare, at de paagældende kommer for højt op. Jeg har paavist, at hvis vi skulde have fulgt Lønniveauet, skulde der ikke nu have staaet 4 Kr., men over 7 Kr., nu staaer der 4 Kr. Nuvel, vi har ladet det staa, men naar det ærede Medlem siger, at det var en Forudsætning i 1921, at vi skulde have det forandret, vil jeg spørge: Hvem har sagt ham det? Nej, det var et Led i Forliget, at der skulde en Revisionsbestemmelse ind, og saa gik jeg rigtignok ud fra, at naar vi havde Tid til det og skulde til at behandle Sagen endeligt, vilde man fra den Side, som krævede Nedsættelse, statistisk kunne paavise Berettigelsen og Forsvarligheden af at foretage Forandringer; men det har man undladt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal bekræfte, hvad flere ærede Medlemmer har fremdraget, at Indenrigsministeren beklageligvis er forhindret i fortsat at deltage i Forhandlingen paa Grund af Finanslovforslagets Behandling i det andet høje Ting. Det er en Selvfølge, at jeg skal afholde mig fra at blande mig i Diskussionen paa dette Tidspunkt, der knytter sig jo ikke saa stor en Interesse til de Bemærkninger, jeg kan fremsætte, som til